

**יש כיפה – אבל אין הגנה**  
**מאת: ד"ר עודד עמיחי, 22.8.2011**

הרגיעה הזמנית בדרום, עד העימות הבא, מחייבת בדיקה אמיתית, מעמיקה וכואבת והפקת לקחים בצדה בסוגיית הגנת העורף. האם המיליארדים המושקעים בהגנה הרב שכבתית המבוססת על טילי יירוט בכלל וכיפת ברזל בפרט יביאו להסרת איום הרקטות על העורף והוצאתו ממעגל הלחימה? לא! וכמו במקרים קודמים, מערכת הביטחון לא נראית בשלה להפקת לקחים.

**הערה מקדימה:** למרות ההשמצות הנלוזות החוזרת ונשנות, לאיש מאתנו, חברי עמותת "מגן לעורף", אין שום מניעים אישיים בפתרון זה או אחר להגנת העורף ופעילותנו נובעת אך ורק מהדאגה לביטחון המדינה.

**אירועי הימים האחרונים בדרום חידדו את העובדות, שצריכות להיות עכשיו גלויות וברורות:**

1. כיפת ברזל לא מסוגלת להגן על יישובי עוטף עזה, והרי לשם זה היא פורמלית פותחה.

2. שטח ההגנה של כיפת ברזל קטן ולהגנה יעילה מירי מרצועת עזה יש להגן על כל עיר, קטנה כגדולה, בנפרד. הסוללה המוצבת באשקלון לא מסוגלת ליירט רקטות הנורות לאשדוד, זו המוצבת בבאר שבע לא תוכל להגן על אופקים וכו'.

3. עלות הירי של כיפת ברזל גבוהה מדי. ההשקעה בכיפת ברזל ברובה מתכלה. התחמושת - טילי יירוט, אינה זמינה וזמן ייצורה ארוך. בעימות גדול יותר משהיה בימים אלה, לכשיגמר מלאי טילי היירוט המוגבל בשל עלותו (כיפת ברזל) יישאר העורף חשוף ללא הגנה כלשהי. לעולם לא יהיו מספיק כיפות ברזל כדי ליירט את מצבור הרקטות של ארגוני הטרור.

4. היירוטים המוצלחים של כיפת ברזל באשקלון ובאר שבע הם טיפה בים, שאולי מסייעים לגאווה הלאומית ולקידום מכירות של כיפת ברזל בחו"ל, אולם הם לא משנים את המצב - כל יישובי הנגב המערבי מופקרים לגורלם. יהיו יותר סוללות כיפת ברזל? ירו על מטרות אחרות, או יכניסו את המערכת לרוויה במטח רקטות, כפי שכבר קרה. אי אפשר להגן על כל מטרות בנפרד. התחמושת שלהם זמינה וזולה. שלנו, לא זמינה ויקרה. היוזמה היא בידי ארגוני הטרור.

5. בעימות הקצר האחרון, כמיליון איש נאלצו לשבת תחת מחסה, החיים השגרתיים שובשו, העסקים נפגעו, נפגעי החרדה לא פחתו, ותרומת היירוטים המוצלחים של כיפת ברזל לביטחון הלאומי ולשקט הנפשי של תושבי הדרום הייתה שולית.

6. הדרישה של ח"כ אבי דיכטר (19.8.11, יומן בערוץ 1) לייצר עוד סוללות כיפת ברזל לא תבוצע. הרי בסיוע האמריקאי של 205 מיליון דולר, מערכת הביטחון מתכננת לייצר עוד 4 (ארבע!!) סוללות כיפת ברזל שיהיו מוכנות בעוד כשנתיים (!!). ומה זה יעזור? מהיכן יבוא התקציב לסוללות נוספות? ועל חשבון מה? כמה תחמושת אפשר לאגור?

7. שוו בנפשכם מה יקרה בעימות כולל, שבו להערכת מומחים ביטחוניים, כולל השר להגנת העורף, יפלו על כל שטח המדינה 1,000 רקטות ליום מכל הכיוונים ומכל הטווחים? בסיסי חיל האוויר יותקפו ולא יוכלו לתפקד, תחנות כוח יותקפו, וכן תשתיות אסטרטגיות. מה יהיה על מצבורי החומרים המסוכנים? יפנו את הערים? לאן? יקימו ערי אוהלים בנגב? זה פתרון? זה מה שיכול להציע הצבא החזק במזרח התיכון?

8. כל זאת כאשר 8 מערכות סקייגארד יסגרו הרמטית את רצועת עזה מירי רקטי ופצמ"רים, לא משנה לאן הוא מופנה, לאשקלון, אשדוד, באר שבע או תל אביב. אין צורך להגן על כל עיר בנפרד. תהיה הגנה גם ליישובי עוטף עזה וכן הגנה מירי פצמ"רים. ההשקעה היא חד פעמית. עלות היירוט שולית. הצגנו את העלויות במסמכים קודמים. כמו כן הצגנו תוכנית פריסת מערכות לייזר להגנת כל המדינה, כולל עלויות, שהינן קטנות בסדר גודל מהגנה באמצעות טילי יירוט, שאינה יעילה.

9. הפתרון של "לייזר עתידי", מצב מוצק, הוא עוד חלום באספמיה (כניסוחו של משה ארנס). היש דוגמה נוספת בהיסטוריה של התעלמות מטכנולוגיה קיימת ומוכחת תוך ציפייה לטכנולוגיה עתידית שיעילותה לוט בערפל?

10. האירועים האחרונים בדרום עלולים להיות רק קדימון לעימות כולל. האם תחת האופוריה המדומה של הצלחת מערכת כיפת ברזל, מישהו במערכת הביטחון נערך להפקת לקחים אמיתית, מעמיקה וכואבת?

כפי שכתב משה ארנס, יש להחליף דיסקט ולהתחיל לחשוב, לפני שיהיה מאוחר מדי. למה לדון בטרגדיה העומדת בפתחנו בועדת חקירה שלאחר מעשה, כאשר אפשר לדון בדברים ביישוב דעת, אפילו בשעה ה-12?

הכותב הוא יו"ר עמותת "מגן לעורף".